

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

za Slovenijo v Ljubljani.

Cena posamezne številke 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina 20.—

Četrtna naročnina 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica številka 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Manifestacije javnih nameščencev in upokojencev.

V nedeljo, dne 20. t. m. se vrše ob 10. uri dopoldne po vseh večjih mestih naše države manifestacije javnih nameščencev in upokojencev.

Za Slovenijo bodo dvignili glas: Ljubljana, Maribor, Ptuj, Celje, Novo mesto, Kranj in Krško. — Pokažimo s solidarnim nastopom, da se zavedamo svojih pravic in dvignimo dostojanstveno protest proti večnemu odlaganju rešitve našega vprašanja.

Zato v nedeljo v Ljubljani vsi ob 10. uri v Ljudski dom (Streliška ulica).

O. Z.

Protestanti.

Vsi napor pokrajinskih Zvez in Glavnega Saveza za izboljšanje gnetnega stanja aktivnih in upokojenih drž. nameščencev so bili brezuspešni. A ne samo to, sedanja vlada prezira vse naše, če tudi najzmernejše težnje na naravnost izzivalen način. Kakor letošnje redna skupščina Glavnega Saveza, tako tudi širša seja delegatov Gl. Saveza z dne 26.—28. novembra t. l. v Beogradu, ki so se je udeležili zastopniki vseh pokrajinskih zvez v naši državi, ni dovedla do nobenega pozitivnega rezultata. Upravičena je celo domneva, da sedanja vlada ne le da ne osvedoča za znana naša stremjenja absolutno nobenega razumevanja, ona celo kaže očitno averzivnost napram vsem udruženjem drž. nameščencev.

Spričo večnega odlaganja naših skupnih postulatov od strani kompetentnih vladnih mest, je »Gl. Savez drž. činovnikov« sklenil, da se priredi v vseh pokrajinskih centrih in večjih krajih naše države na današnji dan ob 10. uri dopoldne manifestačna zborovanja vseh držav. im nameščencev brez izjeme, ki naj na dostojen način protestirajo proti omalovaževanju naših upravičenih zahtev. Namen teh zborovanj naj bo prvi resni poizkus, prepričati vlado, da se državno nameščenstvo ne zaveda samo svojih težkih dolžnosti, ampak da je tudi pripravljeno iti v boj za svoje pravice z vso kompaktnostjo združenih mas in s pojmljivo zavestjo resnosti položaja.

Na drugi strani pa imajo ta manifestačna zborovanja važno svrhu, da dajo moralno podporo pokrajinskim Zvezam in Glavnemu Savezu, ki prihajajo v poslednjem času vse bolj in bolj v nemilost pri onih činiteljih, ki so prvi pozvani za to, da se v ustavni državi tudi brez pritiska od druge strani, že po lastnem nagibu brigajo za našo usodo.

Prepričani smo, da se odzovejo pozivu Osrednje Zveze po danih navodilih vse organizacije, ker bi morali sicer upravičeno domnevati, da svoji zadači ali močjo ali pa ne morejo biti kos.

Ako pa ta zadnji poskus solidarnega nastopa ne uspe s takšnim poudarkom, kakor ga zahteva važnost in resnost sedanjega trenutka, potem moramo računati v najkrajšem času z likvidacijo Glavnega Saveza in vseh pokrajinskih Zvez ter se prepustiti valovom usode.

Prosimo, da poročate našemu glasilu o poteku teh protestnih shodov, ozir. o zborovanjih.

Za izenačenje pravic.

Člankar P. v Č. Glasnika št. 100 opozarja g. finančnega ministra na veliko nezadovoljstvo, ki vlada med uradništvom zbog protežiranja posameznih funkcionarjev, ki so po cele mesece v komisijah. Višina teh izdatkov mora zaprepastiti vsakega še tako domoljubnega državljanca; saj se cenijo vsi ti stroški na najmanj 200 milijonov letno. Vseh teh sporednih prejemkov je deležna neznatna manjšina uradnikov, ki uživa poleg mastnih diet tudi vse časti in udobnosti, ki so zvezane z odposlanstvi.

Sedaj se pretresa državni proračun za leto 1926/27 — kakor znano — pod osebnim in intenzivnim vodstvom samega gosp. fin. ministra, ki se mu tudi prilika, da izračuna, koliko znašajo v letu diverzne »nagrade«, »honorarji«, »funkcijske doklade«, dnevnice itd. v najrazličnejših komisijah. Ta vsota tvori količino, ki bi zbodla v oči tudi v državah, ki so v denarnem oziru boljše podkovane kot je naša. Razvedena vsota bi se lahko porabila v bolj koristne namene, a najbolj pravično bi pač bilo, da bi se z njo okristil celokupni kader nameščencev. Tako bi se uklonila v nebo vpijoča krivica, ki se stopnjuje od dneva do dneva, ker se deli potemtakem uradništvo v dve vrsti: v aristokratsko uradništvo in v uradniški plebs. Kaj pomaga, če je velika večina na strani poslednjih, ki so brez vsake moči, ko je pa vpliv onih privilegiranih pri merodajnih tako močen in odločilen! Eni gagajo v dolgovi, drugi zlagajo na kupček. Ta neenakost ne

samo da boli, ona demoralizuje še tako trdnega duha.

Člankar pozivlja g. fin. ministra, da napravi red in konec v tej pristranosti. Za vse nameščence, ki so v istih položajih, ki služijo v istih vrstah in z istimi službenimi leti, morajo veljati enake pravice; nikakor ne gre, da bi se privilegiralo samo izvestne funkcionarje in da bi ti prejeli dvakrat toliko državnega denarja, kakor njihovi kolegi v isti službi, z isto kvalifikacijo in z enakimi službenimi leti. Poleg vsega se pa vrše vse komisije med uradnimi urami in dan na dan. Gode se še bolj drastični primeri; pa saj se o naših trditvah lahko vsakdo prepriča, vsakdo, ki le nekoliko bolj jasno gleda in ki pozna ustroj naše uprave.

I. L.:

Rimski pakt in država SHS — vnovič, a ne zadnjič.

Pravkar je prinesel neki ljubljanski dnevnik »senzacionalno« vest, da bode Italija za naprej izvajala rimski pakt iz leta 1922, ki določa izplačevanje pokojnin, o čimer da je dr. Rybář v Firenci interveniral.

Ko človek to, že samo ob sebi (za interesirane kroge, kaj šele za širše, nepoučeno javnost) popolnoma nejasno vest bere, mora s starorimskim pesnikom Juvenalom nehote vzkliniti: »Difficile est, satiram non scribere!« Ali po domače: Človek bi se moral smejeti (takim budalostim), če bi stvar, žal ne bila tako resno.

Torej delegacija SHS se je pri pogajanjih z Italijo potegovala za to, da plačuje — Italija, tuja država, svojim, nam tujim državljanom pokojnine! To je pač višek gorostasnosti.

Vprašamo, katerih »pokojnin« do danes Italija ni plačevala? Pokojnin državnih nameščencev ali pokojnin železničarjev, ali sploh katere vrste pokojnin?

Znano je vendar in ne potrebuje dokaza, da je Italija predmetni rimski dogovor, ki se nanaša na način izplačevanja pokojnin pre-

vzetih državnih in železniških nameščencev, že davno ratificirala ter da plačuje svojim, sprejetim državnim staroupokojencem pokojnine al pari, t. j. toliko lir kolikor avstrokron, že od 1. julija 1923.

Se bolj znano pa je, da država SHS te konvencije še do danes, t. j. po 4 letih, ni ratificirala, ter da plačuje svojim državnim staroupokojencem še vedno avstrokronne, namesto dinarjev!

Nobena dosedanjih, kakor podobe v kalejdoskopu menjajočih se vlad ni imela časa, staviti vprašanje ratifikacije vsaj na dnevni red.

In tu moremo izreči svoje začudenje, da se delegacija SHS zavzema za italijanske državljane. Vprašamo, zakaj se ni v prvi vrsti zavzela za svoje lastne državljane v državi SHS? Zakaj ni porabila svoj morebitni vpliv pri lastni vladi ter napravila korake glede ratifikacije pakta?

Zdi se nam veliko bolj umestno, da bi delegacija pometala poprej pred lastim pragom, t. j., da bi povzročila najprvo ali vsaj skušala povzročiti ratifikacijo tega v lastni državi, preden se loti posla intervencij v tuji državi, in naj bodo ti tuji državljani tudi slovenske krvi in mesa. Ali morda tega ni dopustil Sv. Birokracius, ker spada delegacija pod ministrstvo zunanjih zadev, vprašanje staroupokojencev pa pod ministrstvo notranjih zadev?

Dejstvo, da ta konvencija še po 4 letih pri nas ni ratificirana, se pač ne more drugače imenovati kakor pravcati evropejski škandal, ki nas osmešuje pred očmi vseh drugih civiliziranih narodov.

Ce firenska delegacija ne more pokazati drugačnih »uspehov«, kakor je ta, potem bi bilo pač bolj pametno, da takih »uspehov« vsaj razbobotati ne pusti po svetu. Latinec pravi: Si tacuisses philosophus, mansisses ali po domače: Boljše bi bilo, če bi molčal.

Izplačajte uradništvu dolg ali pa . . . odstopite.

Pod tem apelom iznaša Č. Glasnik št. 101 sdedeče misli: Z vso pravico sme vzklikniti vsak nameščenec po tolikem potrpljenju in pričakovanju merodajnim faktorjem: Izplačajte že vendar uradništvu ono famozno razliko! Če preprost državljan noče plačati svojega dolga, pravimo o njem, da je pokvarjen, ničvreden človek, ali ga pa običajno nazovemo z ordinarno propalico. Če gospodar noče izplačati svojemu hlapcu zaslužka, tedaj pravimo o njem, da je grdu; obsojamo ga najstrožje. Kaj pa naj rečemo potem o onem, ki noče dati siromašnemu uradništvu tega, kar mu gre po postavi sami? Tako — miho rečeno — nečloveško postopanje ni protivno samo zakonu, pač pa nasprotuje tudi javni morali; a škoduje še največ državi sami, ki je potem takem zašla v oči vseh inozemstva na rakovno pot. Kaj družega si inozemstvo tudi misliti ne more, če država svojim organom ne more izplačati tega, kar jim je po zakonu garantirala! Vsak pošten človek mora obso-

dit ta nelep pojav in vsakdo se mora vprašati: Ali res ni nikogar, ki bi pazil na to, da izgine ta sramota in ta madež z naše domovine, ki je bila zgrajena s toliko dragocenimi žrtvami?

Ce so našli kritja za toliko in toliko milijard potrebnih in nepotrebnih državnih izdatkov, tedaj bi vendar lahko tudi našli kakšno pot, po kateri bi državni nameščenci, brez katerih si države ni mogoče misliti, dosegli, da dobe, kar jim gre po postavi. Če nas merodajni nočejo ali ne morejo zadovoljiti, tedaj naj prepuste svoja mesta drugim in sicer takim, ki hočejo, zamorejo in ki tudi znajo! Ali nam izplačate diferenco ali pa — pojdite. Tretje možnosti ni. Obečanja in varanja je že več kot dovolj.

Za eno iluzijo revnejši.

Po mnogih spremembah, ki jih doživlja zakon o drž. nameščencih potom proračunskih dvanajstin, prinaša načrt novega finančnega zakona za 1926/27 odredbo v členu 211, ki ukinja pravico do brezobrestnega državnega posojila ob smrti v rodbini ali ob drugih težkih nezgodah, pravico, ki se oslanja na člen 127. zakona o državnih uslužbencih itd.

»Srečom ovom izmenom zakona niko neče biti pogoden,« pravi člankar. Člen 127 je tvoril del okraska zakona o drž. uslužbencih in je nekako markantnejše izražal socialno težnjo, ki jo je hotel zakon sprovesti. Kolikor je pa nam znano, se pravice, ki jo nudi ta člen, nihče ni mogel poslužiti iz razloga, ker ni bil izdelan tozadevni pravilnik, ki ga zakon niti ne omenja in pa, ker ni imel proračun nobene postavke, ki bi obsegala potrebni kredit za ta posojila. Oba razloga sta seveda slaba tolažba za onega, ki reflektira na brezobrestno posojilo. Indiferentno je, če trdimo, da se zakon ali ne izvaja ali pa, da se gazi. Kar je to določilo obetalo, je bila pač samo obljuba. »A u tome je bilo nečega po malo farizejskega,« pravi člankar. »Lep zakonski dekor bio je, dakle varak.«

Sedaj je odletela krinka socializma: zakon o državnih uslužbencih je za eno pravico revnejši. Naposled je tudi prav; čisti se situacija in mi vidimo vedno jasneje. Ni tragično, če se nam ne da tega, do kar nimamo pravice; grdo pa je, če se z zakonom zajamčena pravica pogazi. Mi konstatiramo golo dejstvo, ne da bi se žalostili ali celo jezili, saj bi jeza in žalost svedočila, da smo naivni optimisti. Poduk je zdrav. Sedaj vemo, da moramo kreniti na novo pot. »Naš kredit postojat će samo onda, kada ga mi stvorimo.« (Č. Glasnik št. 101.)

Poziv in prošnja.

Naj ga ne bode, ki ne bi bral naslednjih vrstic in ki ne bi o njih razmišljal! Glejte, naše stanovsko glasilo »Naš Glas« nužno potrebuje sveže pa tudi raznolike hrane. Neverjetno je, koliko uradnikov intelektualcev je v mestu in po deželi, ki posvečajo vse svoje duševne sile raznim potrebim in nepotrebnim društvom, ki z vzorno požrtvovalnostjo zalagajo z dopisi tudi vse politično časopisje in ki se navdušujejo za vsak pokret, pa naj si je njegov cilj še tako meglen. Vaš altruizem je v resnici genljiv! Za vse druge zadeve čutite voljo in moč, da priskočite na pomoč, — samo zase, za svoj blagor, za stanovske lastne interese pa nimate ne zmisa, ne volje, o moči niti ne govorimo ne. Za svoje stanovsko glasilo se ne brigate, ga celo zasmehujete, ne plačujete niti naročnine, kaj še le, da bi nap'sali zanj notico. Ne mignete niti z mežincem, ne napišete za list, ki ga bero centralne oblasti z interesom, niti vrste ne. Ali ste že tako de-

Neprekosljivi so le EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.
Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Lub. kreditne banke.)

kadentni — ali ste mar že obupali? Ta pojav je sramoten.

Ce vam ni moč, da bi prispevali s članki, ki bi razkrivali Vaše težnje, želje, Vaše boli, plačujte vsaj naročnino, širite list med kolegi in v javnosti, da se seznanijo ves svet z našo ekstitenčno borbo in z našimi stanovskimi zadevami. Še bolj sramotno pa je dejstvo, da ni še vsak organiziran član O. Z. naročnik našega glasila. Vzgledujte se po delavskih, kmetijskih masah!

Obračamo se ponovno na vse tovariše s prošnjo, da z novim letom brez izjeme naroče naše glasilo. Posameznim tovarišem priložimo današnjem listu nabiralne pole in jih uljudno prosimo, da z njimi nabirajo nove naročnike. Če smo polo poslali kakemu tovarišu, ki nikakor ne bi hotel posvetiti nekaj časa v korist listu, prosimo ga, naj odda polo drugemu, ki bi to rad storil. Prepričani smo, da se število naročnikov z novim letom lahko najmanj podvoji, če posamezni tovariši žrtvujejo za list nekaj časa in agitirajo zanj od moža do moža. Le na ta način, z ustno agitacijo se dosežejo uspehi!

Ce bi kdo od tovarišev, ki ni dobil pole, hotel prevzeti nabiranje naročnikov, naj nam sporoči po pismu, da mu polo dopošljemo. Sicer pa stori to lahko vsak tudi brez pole. Nabiralne pole naj se s čitnimi naslovi novih naročnikov vrnejo upravi do novega leta ali vsaj prve dni januarja 1926.

Pozivljamo in prosimo pa osobito one duševne delavce, ki čutijo v sebi voljo in zmožnost, da nam priskočijo na pomoč s prispevki. Vsakter ima svoje izvirne misli in svoje dobre, morda neprecenljive nasvete, kako zastaviti korak, da se približamo svojemu cilju. Pišite strokovne članke — odtrgajte se tu in tam od društvenega delovanja; posvetite četrt ure svoji lastni blagobiti! Naša želja je, da se list spopolni do one višine, ki odgovarja njegovemu najidealnejšemu namenu; to je, list naj bode znak naše duševne potence in reprezentant naše kompaktnosti. Ker nas je trdna volja, da dovedemo naše glasilo do one moči in veljave, kakor je zasluži naše udruženje, smo sklenili, da bomo odslej honorirali prispevke, po kvaliteti seveda in po možnosti blagajne. Čim se list razširi in pridobi novih naročnikov, bodo tudi honorarji višji. Zatorej na delo!

Rdečica sramu pa naj oblije vsakogar, ki bi hotel odpovedati naročnino.

Uredništvo in uprava.

Mišljenja stalne komisije za izvršitev in uporabo uradniškega zakona.

I. Serija) Ministrstvo za pravosodje, spis št. 70.753/23, spis fin. ministrstva št. 6872 od 9. febr. 1924. (Nekatera smo že sporočili, ostala slede ali v izvadku ali pa dobesedno po originalu.)

1.) Glede brezobresnih drž. posojil smo že omenili, da se namerava objaviti Pravilnik »u cilju što veće jednoobraznosti i kontrole kako bi se izbeglo zloupotrebe.«

2.) »U pogledu realizovanja jednomesečnih posmrtnih prinadležnosti i pomoći porodicama službenika, predviđenih čl. 124 zak. odlučeno je da ove prinadležnosti, aktivnih i penzionisanih službenika imaju biti izplaćivane na teret odnosne budg. partije kao što je i do sada činjeno.« Kar pa se tiče podpore njihovim rodbinam v obsegu dvomesečnih prejemkov, potreben je nov pravilnik že z ozirom na pogoj: »ako nimajo drugih dohodkov«, da se onemogočijo zloupotrebe. Tudi je treba določiti v to svrhu poseben kredit v proračunu. Dokler ni teh pogojev, bi se zamoglo izplačevati te podpore v smislu čl. 28. zakona o drž. računovodstvu.

3.) »Drž. službenici, koji izlaze iz drž. službe, imaju prava na prinadležnost do kraja meseca u kom budu razrešeni.« Vsled tega morajo paziti starejšine, da razrešijo take uslužbenice v zakonitem roku 30 dni in da se to izvrši poslednjega dne onega meseca, za katerega so prejeli svojo plačo.

4.) Tudi vojaški penzionisti imaju pravico do potnih in selilnih stroškov do kraja, kjer se nameravajo stalno naseliti.

5.) Glede dnevnica mora vsak naredbodavec unesti v svoj proračun posebno partijo. Izdatki zanje ne smejo obremenjevati kredite o drag. dokladah.

6.) Oseba, ki je odložila kadrski rok po svoji prošnji do 25. leta starosti, ne more ostati v službi. »Pošto služba takvog službenika ima da prestane po samom zakonu, dužnost mu je, da sam preda ostavko na službu, pa, prema tome, nema ni prava na prinadležnost iz čl. 243 zak. U opšte vsi oni, koji ne budu prevedeni iz uzroka čl. 2 ili 1. do 5. čl. 4 zakona ne mogu se koristiti beneficijom iz čl. 243.«

II. Serija: Ministarstvo za pravosudje, spis št. 1075, spis fin. ministarstva št. 696 z dne 27. februara 1924:

2.) K čl. 45 zak.: Uslužbenec ima pravico do odškodnine za potovanje v kraj, kjer mora položiti prisego.

3.) K čl. 239: Uslužbenici, upokojeni potem, ko je stopil v veljavo ta zakon, a v treh letih od dne, ko je stopil v veljavo, uživajo, ako niso dovršili zakonitega števila let ali dosegli predpisano starost, svojo pokojnino samo od službenih prejemkov, katere so imeli po prejšnjih zakonih. (Opozarjamo na razsodbo penzije po umrlih uslužbencih, ki je objavljena v N. Glasu od 20. oktobra 1925!)

4.) K čl. 135 in 156: Pritožba proti aktu, ki je podpisan po pooblastilu ministra od njegovega podrejenega organa, gre v vsakem primeru na državni svet (ne na upravno sodišče).

6.) K čl. 237: Pod svobodno profesijo v smislu tega člena je smatrati delovanje v taki stroki svobodne profesije, ki po svojem karakteru odgovarja stroki, v katero stopa kot drž. uslužbenec (odvetniki etc.).

9. K čl. 243: Drž. reduciranim uslužbencem — Rusom kot tujim državljanom ne pristojajo odpravnina.

10. K čl. 243: Reduciranim, zopet nastavljenim uradnikom, zvaničnikom ali dnevničarjem ne gre dva- oziroma trimesečna odškodnina. Z ozirom na to je treba ugotavljati, ali je zopet nastavljeni uslužbenec prejel odškodnino in v katerem znesku.

13. K prehodnim odredbam zakona: Posamezni uradniki se prevedejo, kjer treba, iz višje v nižjo grupo z rešenjem ministra, četudi so bili postavljeni v višjo grupo s kra-

jevim ukazom. (Kaj pa paragraf 70? Kje je potem pravna sigurnost? Ur.)

14. K čl. 13 razvrstit. uredbe: Minister sme prenesti pravico prevajanja tudi na svoje podrejene organe.

15. K čl. 13 zakona: Bivši davčni uradniki, ki so po opravljenem davčnem izpitu podali ostavko na državno službo, da bi odslužili rok v kadru, toda ki imaju samo 4. razreda gimnazije (njej enake šole), se ne smejo več postavljati za davčne uradnike. (Tedad samo za arhivske uradnike. Ur.)

16. K čl. 241 v zvezi s čl. 235 zakona: Uslužbenec, ki so pred vstopom v civ. službo služili v aktivni vojaški drž. službi preko redne in občne vojaške obveznosti, in se kot taki udeležili vojne, se šteje v vojni prebita doba tako, kakor se računa civ. drž. uslužbenec, ki so bili za vojne v vojaški službi. (Čl. 137, odst. 3.)

20. K čl. 39 zak.: Stanarina se zniža brez ozira na to, ali ima uslužbenec službeno ali naturalno stanovanje.

21. K čl. 243 zak.: Uslužbenici, sprejeti v državno službo po 1. septembru 1923 in reducirani, imaju pravice do odškodnine.

22. K čl. 130 zak.: Kontraktualni uslužbenici niso državni uslužbenici; le-ti se sprejemajo le na delo v službi države, a ne v državno službo. V pogodbi, odn. v nastavitvenem odloku se morajo točno fiksirati dolžnosti takega uslužbenca. (Komisija našteva vse one člene ur. zakona, ki veljajo in v koliko veljajo za kontraktualne nameščenice.) — Kontraktualni uslužbenec ne more biti oseba, ki jo izključuje čl. 4 zakona. Osebe, ki opravljajo kontraktualno službo le kot postranski poklic, niso kontraktualni uslužbenici, in njim se doba, prebita v taki službi, ne šteje za napredovanje, odn. za pokojnino, ako postanejo pozneje civ. drž. uslužbenici. Formularja (splošnega) za pogodbe ni mogoče predpisati. (Obči propisi, ki tvorijo bazo za odločbo, s katero se postavljajo dnevničarji, so predvideni v čl. 130 v zvezi z ostalimi odredbami uradn. zakona, ki se nanašajo na kontr. uslužbenice; pa tudi starejši propisi, ako niso z zakonom ukinjeni.)

27. K čl. 109: Pri določevanju trajanja dopusta so merodajna leta službe, ki se računajo za penzijo.

28. K čl. 130: Za kontraktualnega uslužbenca more biti postavljen vsak, ki je dovršil 18. leto starosti, ne more pa biti v tej službi po izpolnjenem 21. letu starosti, ako nj zadostil vojaški dolžnosti.

29. K čl. 230 II. zakona in k čl. 7. razvr. uredbe: Prevedeni uslužbenici s šolsko izobrazbo II. kateg. in s 14 leti službe, katerih zvanja so predvidena v I. in v II. kategoriji, je razvrstiti po svoji šolski kvalifikaciji (torej v II. kategorijo).

30.) K čl. 235 zak.: Pred izpolnjenim 21. letom starosti v neukazni službi prebita leta, ki se po dosedanjih zakonih niso računala za penzijo, se tudi po novem zakonu ne morejo vpoštevati, pa najsi bo dotičnik preveden po novem zakonu s položaja državnega ali neukaznega uslužbenca.

31. K čl. 137., V. zak.: Delovodje, kmet. tajniki, ki so stalno nameščeni na sistemiziranih mestih in so v službi javnih, samouprav-

nih teles, so eksekutivni organi samoupravnih službe; čas, ki so ga prebili v taki službi, se šteje v državni službi v pokojnino. Pred izpolnjenim 18. letom starosti dovršena samoupravna služba se ne računa.

33.) K čl. 239, II. zak.: Pri prevedenih tekem prvih 3 let upokojenih uslužbencih, ki niso dovršili zakonsko število let ali niso dosegli starosti, v kateri morajo po zakonu stopiti v pokoj, vzeti je za osnovo penzije ona plača, ki bi jo uslužbenec za časa penzioniranja imel po starem zakonu. Tudi procenti za preračunavanje pokojnine se morajo vzeti po starem zakonu. Zanje pa veljajo odredbe čl. 137 (kateri čas se šteje za pokojnino), čl. 141 (kdaj se sme, oziroma mora upokojiti) in čl. 152 (postopanje pri odrejanju pokojnine). (Glej tudi točko 3. II. Serije.)

III. Serija. Ministarstvo za pravosudje, spis št. 5250, spis fin. ministarstva št. 362 z dne 23. aprila 1924:

Dalje prihodnjič.

Razširjajte „Naš Glas“!

Vestnik.

Morda velja tudi za naše razmere? Zagrebški »Naš Glas« opozarja svoj S. J. N. na nalogo, ki si jo je začrtal v svojem programu glede čiščenja rečednih razmer, ki so se in se še vedno pojavljajo v vrstah javnih nameščenic. O razmerah pred vojno piše takole:

Vsi znademo, a osobito naši drugovi starije generacije, kakav je glas uživalo naše državno nameštenništvo u narodnim redovima. Svi znademo dobro, da se sveukupno činovništvo — vlastito upravno — smatralo bičem, kojim je valjalo krotiti narod i odvracati ga od njegovih nacionalnih aspiracija. Tako je konveniralo vlastodršcima i njihovim pomagačima. Zato ostaviše deceniji duboke tragove u čitavom činovničkom kaderu. Štreberi, ulizice i denuncianti uživali su osobit položaj i čim su se bolje snalazili u svojoj ulozi, tim su bolje prolazili. Sve manje vrijedne komponente temperamenata i karaktera dolazile su do izražanja u tolikoj mjeri, da su se ove nepravilnosti smatrale odlikom, a savjesnost, ponos i poštenje osebinom naivnih i nesposobnih.

Tako je bilo onda. Prošlo je nekoliko godina života u našoj novoj državi i svi smo bili uvjereni, da je teška rana na našem staleškom organizmu zacijelila. Na žalost prevarili smo se. Bacili partizanstva maskiran najzvučnijim frazama oživio je ranu sa svim njezinim bolnim stranama tako, da gotovo nema razlike između prije i sada. Prateći budnim okom naš stališki život zabilježili smo nebrojene slučajeve, gdje je kruti, bezobzirni egoizam rastrovao čitave skupine javnih nameštenika do pogibeljnih razmjera. Denuncijantstvo proširilo se naglo i na sve strane poput kakve epidemije, etičke i stručne sposobnosti počele su isčezavati i unatoč nekim pruživim zakonskim normama mi stojimo pred istim problemom kao i prije. Protekcionizam zahvaća sve više maha tako, da postaje pogibeljan i po samu državnu administraciju, a da pustimo s vida ugled i kvalitativnu snagu našeg stališa.

Pred nakupom za jesensko in zimsko sezijo opozarjam, da si ogledate mo'no krasno zalogo modnega blaga za damske in moške obleke če kega, angleškega in francoskega izdelka isto drugih zimskih potrebščin. — V zalogi perje in puh. — Na obroke proti jamstvu.

Reelnost

Reelnost

Janko Češnik, LJUBLJANA, Lingarjeva ulica.

Streberi i ulizice opet nalaze široko polje rada i razvijaju svoje niske instinkte na opcu štetu i tako to neprekidno ide dalje.

Pa dokle ćemo tako? Zar naši političari ne vide, da nije u redu puštati maha ovim porocima i upotrebljavati za širenje i provodenje svojih političkih ciljeva? Znađu li oni, da se to njima samima može ljuto osvetiti?

Denuncijanti i karijeristi nisu ni za koga pozvani i vazda će krenuti vjerom, kad to traži njihov lični interes. Valja za to tražiti od svakoga drž. službenika samo poštivanje zakona i svaki odstup od toga pravila najstrože žigosati. Time će se dići kvalitativna vrijednost čitave drž. administracije, a i ugled našeg stališa doći će na onaj stepen, koji odgovara vremenu i prilikama, u kojima živimo.

Posnemajte! Društvo zemljeknjižnih uradnikov je razposlalo obširno okružnico vsem svojim članom. Med drugim se tudi glasi doslovno: »Tovariši! Organizacija javnih nameščencev v Sloveniji je tako zrahljana, da Glavnega Saveza vsi pozivi naše Osrednje Zveze ne morejo prisiliti, da bi sklical že davno obljubljene protestne shode. Od 85 organizacij v Sloveniji je v O. Z. včlanjenih faktično le 16, torej komaj ena petinka. Čisto umevno je, da nas ob tem položaju ne vpoštevajo pri merodajnih mestih. Da temu odpomoremo, je prokleta dolžnost vsakega, da je organiziran; nič manjša dolžnost pa tudi, da vpliva na tovariše vseh strok, katerih organizacije niso v O. Z., da ji nemudoma pristopijo in s tem okrepijo njeno pozicijo. Le, če bomo imeli Slovenci sami močno O. Z., zamogli bomo vplivati organizatorično na druge. Dolžnost vsakega javnega nameščenca je, da naroči glasilo O. Z. »Naš Glas«. »Naš Glas« je še edini znak na zunaj, da smo organizirani v nekako celoto. Žal, da list ni razširjen tako, kakor bi moral biti in da vsled tega tudi nima onega vpliva, ki bi ga lahko imel, če bi ga uradništvo podprlo z naročitvijo in z dopisovanjem. Vabimo nujno vse tovariše, da naroče vsi do zadnjega in brez izjeme »Naš Glas«!

Oni, ki so ga svojčas odpovedali iz kakršnega-koli vzroka, naj se vrnejo v krog njegovih naročnikov, kar ti 20 Din naročnine za tri mesece ne more biti zapreka naročitvi. Pri vsakem sodišču naj prevzame eden tovarišev nabiranje naročnikov med svojimi tovariši in vpošlje seznam naročnikov društvu. To naj bode vsakemu dolžnost! (Ta sklep je lep vzor stanovske zavednosti in agilnosti društvenega odbora. Organizacije, vzgledujte se! Upamo, da nam bo kaj kmalu prijetna dolžnost, poročati o uspehu te akcije, objaviti pa tudi sličen apel od vseh ostalih organizacij. Ur.)

Snov za izpitne disertacije uradnikov I. kategorije po stroki finančnega ministrstva. »Službene Novine« št. 280, priloga, razglašajo pod zap. št. 377 snov za izpit, ki ga morajo polagati fin. konceptni za izpit, ki ga morajo polagati finančni konceptni uradniki. Glej tudi »Uradni list«.

Adoptirani otroci in draginjske doklade. Generalna direkcija državnih računov je poslala z DRbr. 134.574/24 z dne 19. decembra 1924 sledeče pojasnilo: Po čl. 24 zakona o draginjskih dokladah z dne 28. februarja 1922 je bila priznana pravica do draginjskih dokladov tudi za osvojeno (adaptirano) deco. Z odredbo DRbr. 42.300 iz leta 1924, čl. 8 in 11 pa je ta dodatek za osvojeno deco ukinjen. Po citiranih členih odredbe pripada doklada samo za ženo in otroke: rojene v zakonu ali za pozakonjene otroke. Ker pa so nekatere oblasti mnenja, da je adoptiran otrok tudi pozakonjen, opozarja generalna direkcija na sledeče: Pozakonjen otrok je prirodni otrok svojih staršev, ki je bil rojen izven zakona, ki pa je po poznejše sklenjenem zakonu (braku) postal zakonški, to je pozakonjen; ali pa otrok, rojen v neveljavnem zakonu, kateri zakon pa je bil pozneje priznan (legalizovan) za veljavnega od cerkvene oblasti; otrok je potemtakem postal pozakonjen. Iz predneg se vidi, da je pozakonjeno dete uslov, da bude prirodno dete svojih roditelja. A kod adoptacije pak uslov je, da bude tudje dete, koje se putem ugovora stavlja u položaj zakonite dece usvojitelja.

Originalne (prave) potrebščine za

„Opalograph“

Barvne trakove, ogljen-, indigo, povošeni papir podloge za stroje, kopirne zvitke, razmnoževalne barve, konceptna držala.

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Selenburgova ulica

Selenburgova ulica.

Ali še ne veste,

da kupite **najlepše** damske plašče, bluze, krasne tunike in zimske suknje **najceneje** samo pri tvrdki

Fran Lukič Pred škofijo 19

Zanesljivim se plačilo olajša!

VAN KASTER
CACOA

Je vendar na, boljši!

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkoga ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 44.

Modna trgovina

za dame, gospode in otroke

Srečko Vršič

Ljubljana, Selenburgova ul. 3

Novosti: Samoveznice (kravate)

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Priporoča se za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin **tvrdka**

M. Tičar, Ljubljana.

Za nakup vsakovrstne **kuhinjske posode** in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga se priporoča firma

Schneider & Verovšek

Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem, pisarniškim in šolskim potrebščinami

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

Prvovrstno blago in zmerne cene

Pri J. Trpinu

v Mariboru na Glavnem trgu št. 17

se najlažje kupi perilo, obleke, dežnike itd. **ker je res prav poceni!**

F. Szantner, Ljubljana
Selenburgova ul. 1.

Specijalist za ortopedična in anatomska obuvala in trgovce čevlji.

Ivan Gajšek

papirna trgovina

LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 2

pisarniške potrebščine, papir, fini pismeni papir, notež, umetniške razprednice, fino blago — nizke cene. Edino založništvo „Jugoslovanskega poslovnega koledarja“.

Ivanka Stegnar

mod stka,

Ljubljana, Rimska cesta 10, priporoča svojo zalogo damskih klobukov.

Uradništvu primeren popust. Popravila točno in ceno.

Perje in puh

C. J. HAMANN

Ljubljana, Mestni trg 8.

Najboljši šivalni stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca

znamka

Gritzner in Feniks

za ročno, obrt

in industrijo

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika,

Pouk v vezanju brezplačen. Vseletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Najnižje cene!

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

priporoča svojim članom nakup najfinije bačke moke, sladkorja, kave o ja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, iuznega sadja in sploh vsega špecerijskega in kolonialnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira **dežnikov** in **predpražnikov**. Izdeluje najfinije in najtrpežnejše **čevlje vseh vrst** po meri in naročilo. —

Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

Državni uslužbenci, kupujte v svoji zadrugi!